

ELFTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 15 JUNI

Läsning 1 Kung 21:1-16

Navot, som var från Jisréel, ägde en vingård där; den låg intill det palats som tillhörde kung Achav i Samaria. Achav sade till Navot: "Låt mig få din vingård att ha till köksträdgård, den gränsar ju till mitt hus. Jag skall ge dig en bättre vingård i stället eller betala dig i pengar, om du föredrar det." Men Navot svarade: "Herren förbjude att jag skulle låta dig få vad jag ärvt av mina fäder!"

Achav begav sig hem, dyster och förbittrad över att Navot från Jisréel hade svarat att han inte ville ge honom sitt fäderneärv. Han lade sig på sängen med ansiktet bortvänt och ville inte äta. Då kom hans hustru Isébel. "Vad är det som grämer dig", frågade hon, "varför äter du ingenting?" Achav svarade: "Jag har talat med Navot från Jisréel. Jag bad att få köpa hans vingård eller ge honom en annan i stället om han föredrog det. Men han sade: Du får inte min vingård!" Då sade Isébel: "Nu får du visa vem som regerar i Israel! Stig upp och ät och var vid gott mod. Jag skall se till att du får jisreeliten Navots vingård."

Sedan skrev hon brev i Achavs namn, förseglade dem med hans sigill och skickade dem till de äldste och de förnämsta i den stad där Navot bodde. I breven hade hon skrivit: "Utlys en fastehögtid, och låt Navot sitta främst bland folket. Sätt två skrupelfria män mitt emot honom och låt dem vittna att han har smädat Gud och kungen. För sedan bort honom och stena honom till döds."

De äldste och de förnämsta i staden där Navot bodde följde Isébels anvisningar och gjorde som det stod i hennes brev: de utlyste en fastehögtid och lät Navot sitta främst bland folket. De båda skrupelfria männen kom och satte sig mitt emot honom och vittnade inför folket: "Navot har smädat Gud och kungen." Då förde man honom ut ur staden och stenade honom till döds. Och så sände man bud till Isébel: "Navot har stenats till döds." När hon hörde detta sade hon till Achav: "Nu kan du överta jisreeliten Navots vingård, den som han vägrade att sälja till dig. Navot är inte längre i livet, han är död." Då Achav fick veta att Navot från Jisréel var död gav han sig i väg ner till hans vingård för att ta den i besittning.

Responsoriepsalm Ps 5:2-3,5 -7 (R. jfr 2b)

R. Herre, hör min suckan.

Lyssna, Herre, till mina ord,
hör min suckan.

Ge akt på mitt klagorop, min konung och min Gud,
ty jag åkallar dig. R.

Ty du är inte en Gud som kan tåla gudlöshet,
den som är ond får inte bo hos dig.

Du hatar alla ogärningsmän,
inga övermodiga består inför dina ögon. R.

Du förgör dem som talar lögn,
de blodgiriga och falska är en styggelse för Herren. R.

Halleluja Ps 119:105

V. Ditt ord är mina fötters lykta
och ett ljus på min stig.

Evangelium Matt 5:38–42

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ni har hört att det blev sagt: *Öga för öga och tand för tand*. Men jag säger er: värj er inte mot det onda. Nej, om någon slår dig på högra kinden, så vänd också den andra mot honom. Om någon vill processa med dig för att få din skjorta, så ge honom din mantel också. Om någon vill tvinga dig att följa med en mil i hans tjänst, så gå två mil med honom. Ge åt den som ber dig, och vänd inte ryggen åt den som vill låna av dig.«

TISDAG DEN 16 JUNI

Läsning 1 Kung 21:17–29

När Navot hade dött kom Herrens ord till Elia från Tishbe: "Gå och sök upp Achav, Israels kung, som regerar i Samaria. Du finner honom i Navots vingård, som han har kommit för att ta i besittning. Säg till honom: Så säger Herren: Har du både dräpt och hunnit lyfta arvet? Sedan skall du fortsätta: Så säger Herren: På den plats där hundarna slickade Navots blod skall de också slicka ditt."

Achav sade till Elia: "Nu har du mig fast, du min fiende!" – "Ja, nu har jag dig fast", sade Elia, "och eftersom du har sålt dig till att göra det som är ont i Herrens ögon skall jag låta det onda drabba dig. Jag skall rensa upp efter dig och utrota vartenda manfolk i Israel som tillhör Achavs släkt, hög som låg. Jag skall låta det gå med din ätt som det gick med Jeróbeams, Nevats sons, ätt och Bashas, Achías sons, ätt. Och detta därför att du har väckt min vrede och förlett Israel till synd. Också om Isébel har Herren talat: henne skall hundarna äta på Jisréels mark. De av Achavs ätt som dör inne i staden, dem skall hundarna äta upp, och de som dör ute på åkrarna, dem skall himlens fåglar äta."

Ingen har som Achav sålt sig till att göra det som är ont i Herrens ögon; det var hans hustru Isébel som eggade honom till det. Särskilt avskyvärt handlade han då han höll sig till avgudarna, alldeles som amoreerna hade gjort, de som Herren hade drivit undan för israeliterna.

När Achav hörde vad Elia sade rev han sönder sina kläder, satte säcktyg på bara kroppen och fastade; också när han sov var han klädd i säcktyg, och han gick med tunga steg. Då kom Herrens ord till Elia från Tishbe: "Har du sett hur Achav

ödmjukar sig inför mig? Eftersom han gör det skall jag inte låta olyckan komma i hans egen tid; först i hans sons dagar skall jag låta olyckan drabba hans ätt.”
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 51:3–6a,11 –16 (R. jfr 3a)

R. Herre, förbarma dig, ty vi har syndat.

Gud, var mig nådig i din godhet,
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
Två mig väl från min missgärning,
och rena mig från min synd. R.

Ty jag känner mina synder,
mina överträdelser är alltid inför mig.
Mot dig allena har jag syndat
och gjort vad ont är i dina ögon. R.

Vänd bort ditt ansikte från mina synder,
och utplåna alla mina skulder.
Rädda mig från blodsdåd, Gud, min frälsare,
så skall min tunga jubla över din rättfärdighet. R.

Halleluja Jfr Joh 13:34

V. Ett nytt bud ger jag er, säger Herren:
att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.

Evangelium Matt 5:43–48

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ni har hört att det blev sagt: *Du skall älska din nästa* och hata din fiende. Men jag säger er: älska era fiender och be för dem som förföljer er; då blir ni er himmelske faders söner. Ty han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga. Om ni älskar dem som älskar er, skall ni då ha lön för det? Gör inte tullindrivarna likadant? Och om ni hälsar vänligt på era bröder och bara på dem, gör ni då något märkvärdigt? Gör inte hedningarna likadant? Var fullkomliga, så som er fader i himlen är fullkomlig.«

ONSDAG DEN 17 JUNI

Läsning 2 Kung 2:1, 6–14

Då Herren tog upp Elia till himlen i en stormvind gick det till så här. Elia var på väg från Gílgal tillsammans med Elísha. Och när de hade kommit till Jériko sade Elia till

Elísha: "Stanna här. Jag har fått Herrens befallning att gå till Jordan." Men Elísha svarade: "Så sant Herren lever och så sant du själv lever: jag lämnar dig inte." Och så gick de båda två.

Femtio man ur profetskaran följde med och stannade på avstånd, medan de två ställde sig vid Jordan. Elia tog sin mantel och vek ihop den och slog med den på vattnet. Då delade sig vattnet, och de kunde gå över torrskodda. När de var på väg över sade Elia till Elísha: "Säg vad du vill att jag skall göra för dig innan jag tas bort från dig." Elísha sade: "Låt mig få dubbla arvsloten av din ande." - "Det är ingen lätt sak du ber om", sade Elia. "Om du ser mig när jag tas bort från dig skall du få vad du begär, annars inte." Medan de gick där och talade med varandra kom plötsligt en vagn av eld med hästar av eld och skilde dem åt. Och i en stormvind for Elia upp till himlen.

Elísha såg det, och han ropade: "Min fader, min fader, du Israels vagnar och ryttare!" När han inte såg Elia längre grep han tag i sina kläder och rev itu dem. Han tog upp Elias mantel, som hade fallit av honom, och gick tillbaka och ställde sig på stranden av Jordan. Där tog han manteln som hade fallit av Elia och slog med den på vattnet och sade: "Var är Herren, Elias Gud?" När Elísha slog på vattnet delade det sig, och han kunde gå över.

Responsoriepsalm Ps 31:20, 21, 24 (R. 25a)

R. Var frimodiga och oförfärade i era hjärtan.

Stor är din godhet,
den du förvarar åt dem som fruktar dig,
och i allas åsyn
bevisar dem som tar sin tillflykt till dig! R.

Du bevarar dem i ditt ansiktets beskydd
när människor gaddar sig samman,
du döljer dem i din hydda mot tungornas angrepp. R.

Älska Herren, alla ni hans fromma.
Herren bevarar de trogna,
men han vedergäller i fullt mått
de högmodigas gärningar. R.

Halleluja Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom.

Evangelium Matt 6:1-6, 16-18

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Var noga med att inte utföra era fromma gärningar i människornas åsyn, för att de skall lägga märke till er. Annars har ni ingen lön att vänta hos er fader i himlen. När du ger allmosor, låt då inte stöta i basun för dig, som hycklarna gör i synagogorna och på gatorna för att människorna skall prisa dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ger allmosor, låt då inte vänstra handen veta vad den högra gör. Ge din allmosa i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.

När ni ber, skall ni inte göra som hycklarna. De älskar att stå och be i synagogorna och i gathörnen för att människorna skall se dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ber, gå då in i din kammare, stäng dörren och be sedan till din fader som är i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.

När ni fastar, se då inte dystra ut som hycklarna, som vanställer sitt utseende för att människorna skall se att de fastar. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du fastar, smörj in ditt hår och tvätta ditt ansikte, så att inte människorna ser att du fastar, utan bara din fader i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.«

TORSDAG DEN 18 JUNI

Läsning Syr 48:1-14

Elia framträdde, den glödande profeten,
vars ord flammade som en fackla.
Han sände hungersnöd över folket
och blev genom sin heliga iver mångas död.
Med Herrens ord höll han himlen stängd,
och tre gånger kallade han ner eld därifrån.
Hur ärad blev du inte, Elia, för dina underverk!
Vem kan berömma sig av att vara din like?
Du väckte den döde till liv med den Högstes ord,
från dödsriket räddade du honom.
Du störtade kungar i fördärvet
och lät stormän dö på sjukbädden.
På Sinai fick du höra om bestraffningen,
på Horeb om domen och vedergällningen.
Du smorde kungar till hämnare
och profeter till efterträdare åt dig.
Du fördes till himlen i en flammade stormby,
i en vagn dragen av eldhästar.
Du är bestämd för den tiden, står det skrivet,
då du skall mildra vreden innan den blossar upp
och vända faderns hjärta till hans son
och återupprätta Jakobs stammar.
Saliga de som har fått se dig
men också de som har somnat in i kärlek,

ty även vi skall få leva.
När Elia höljdes i stormbyn,
fylldes Elisha av hans ande.
Under sin livstid vek han aldrig för en furste,
och ingen gjorde sig till herre över honom.
Ingen uppgift var honom för svår,
och efter hans bortgång profeterade hans kropp.
Medan han levde gjorde han sällsamma ting,
och även efter döden var hans gärningar förunderliga.

Responsoriepsalm Ps 97:1-7 (R. 12a)

R. Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren.

Herren är nu konung! Därför må jorden fröjda sig
och alla havsländerna glädja sig.
Han omges av moln och töcken,
rättfärdighet och rätt är fästet för hans tron. R.

Eld går framför honom
och förbränner hans ovänner runt omkring.
Hans blixtar lyser upp jordkretsen,
jorden ser det och bävar. R.

Bergen smälter som vax för Herren,
för hela jordens Herre.
Himlarna förkunnar hans rättfärdighet,
och alla folk ser hans ära. R.

Alla de skall komma på skam som dyrkar gudabilder,
de som berömmar sig av avgudar,
honom skall alla gudar tillbe. R.

Halleluja Rom 8:15bc

V. Vi har fått en ande som ger söners rätt,
så att vi kan ropa: »Abba! Fader!«

Evangelium Matt 6:7-15

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »När ni ber, skall ni inte rabbla tomma ord som hedningarna; de tror att de skall bli bönhörda för de många ordens skull. Gör inte som de, ty er fader vet vad ni behöver redan innan ni har bett honom om det. Så skall ni be:
Vår fader, du som är i himlen.

Låt ditt namn bli helgat.
Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske, på jorden så som i himlen.
Ge oss i dag vårt bröd för dagen som kommer.
Och förlåt oss våra skulder,
liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.
Och utsätt oss inte för prövning,
utan rädsla oss från det onda.

Ty om ni förlåter människorna deras överträdelser, skall er himmelske fader också förlåta er. Men om ni inte förlåter människorna, skall inte heller er fader förlåta er era överträdelser.«

FREDAG DEN 19 JUNI

Läsning 2 Kung 11:1-4, 9-18, 20

När Atálja, Achásjas mor, fick veta att hennes son Jehu var död föresatte hon sig att utplåna hela kungaätten. Men Josheva, som var dotter till kung Joram och syster till Achásja, lyckades gömma undan Achásjas son Joash, just som kungabarnen skulle dödas. Hon förde honom och hans amma till klädkammaren, och på det sättet kunde man hålla honom dold för Atálja, så att han kom undan med livet. I sex år stannade han hos henne, gömd i Herrens hus, under den tid Atálja regerade i lan-det.

Under det sjunde året skickade prästen Jójada bud efter káriernas och livgardets officerare. Han samlade dem omkring sig i Herrens hus, och sedan han slutit ett förbund med dem där, som de fick bekräfta med en ed, visade han kungens son för dem. Officerarna gjorde som prästen Jójada hade befallt dem; var och en tog sitt manskap, både dem som gick på och dem som gick av sitt pass på sabbaten, och kom så till Jójada. Han gav dem de spjut och koger som hade tillhört kung David och som fanns i Herrens hus. Livgardet ställde upp, alla med vapen i hand, runt omkring kungen, från templets södra sida till dess norra, framför altare och tempelhus. Därefter förde Jójada ut kungasonen och satte på honom diademmet och armringarna. De utropade honom till kung och smorde honom, klappade i händerna och ropade: "Leve ko-nungen!"

När Atálja hörde jublet gick hon bort till dem som var i Herrens hus. Där fick hon se kungen stå vid pelaren enligt sedvänjan, med officerarna och trumpetarna närmast sig. Folket jublade och trumpeterna smattrade. Då rev Atálja sönder sina kläder och ropade: "Förräderi! Förräderi!" Prästen Jójada gav officerarna som hade befälet över trupperna order att föra bort henne till andra sidan om pelarraden och att hugga ner var och en som följde efter henne. Han ville inte att hon skulle dödas i Herrens hus. De grep henne, och genom hästporten fördes hon in i kungapalatset. Där dödades hon.

Jójada upprättade ett förbund mellan Herren, kungen och folket: de skulle vara Herrens folk. Han upprättade också ett förbund mellan kungen och folket. Och allt

folket begav sig till baalstemplet och rev ner det; de slog altarna och gudabilderna i stycken, och de dräpte Baals präst Mattan framför altarna. Men prästen Jójada satte ut vakt kring Herrens hus.

Atálja dödade man med svärd i kungapalatset.

Responsoriepsalm Ps 132:11-14, 17-18 (R. jfr 13)

R. Herren har utkorat Sion till sin boning.

Herren har svurit David en ed som han inte skall bryta:

Konungar av din släkt skall få sitta på din tron.

Om dina söner håller mitt förbund

och håller den lag som jag ger dem,

så skall också deras söner sitta på din tron för evigt. R.

Ty Herren har utkorat Sion,
där vill han ha sin boning.

Detta är den viloplats som jag har utvalt,
här vill jag bo för alltid. R.

Där skall jag låta ett horn skjuta upp åt David,
där har jag ställt en lampa som brinner för min smorde.

Hans fiender klär jag i skam,
men på honom skall kronan glänsa. R.

Halleluja Matt 5:3

V. Saliga de som är fattiga i anden,
dem hör himmelriket till.

Evangelium Matt 6:19-23

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Samla inte skatter här på jorden, där mal och mask förstör och tjuvar bryter sig in och stjälar. Samla skatter i himlen, där varken mal eller mask förstör och inga tjuvar bryter sig in och stjälar. Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara.

Kroppens lampa är ögat. Om ditt öga är ogrumlat får hela din kropp ljus, men om ditt öga är fördärvat blir det mörkt i hela din kropp. Om nu ljuset inom dig är mörker, hur djupt blir då inte mörkret.

LÖRDAG DEN 20 JUNI

Läsning 2 Krön 24:17-25

När Jójada var död kom Judas furstar till kungen och gjorde sin uppvaktning, och han lyssnade till dem. De övergav Herrens, sina fäders Guds, hus och tillbad ashérapålar och avgudar. Deras brott drog vrede över Juda och Jerusalem. Herren sände då profeter till dem för att få dem att återvända till honom; profeterna varnade dem, men de ville inte lyssna.

Guds ande uppfyllde Sakárja, prästen Jójadas son, och han ställde sig framför folket och sade: "Så säger Gud: Varför bryter ni mot Herrens bud så att lyckan sviker er? Ni har övergett Herren, därför har han övergett er." De sammansvor sig mot honom, och på kungens order stenade de honom på templets förgård. Kung Joash hade glömt den kärlek Sakárjas far Jójada visat honom och dödade hans son. I dödsögonblicket ropade han: "Må Herren se och straffa."

Vid årsskiftet tågade den arameiska hären mot Joash. Arameerna trängde in i Juda och Jerusalem, de utplånade alla furstar i folket, och det byte de tog sände de till kungen i Damaskus. Trots att den arameiska hären var liten lät Herren en mycket stor här falla i dess våld, eftersom folket hade övergett Herren, sina fäders Gud. Så verkställde de domen över Joash.

Arameerna lämnade Joash svårt sårad och drog sig tillbaka. Då sammansvor sig hans närmaste män mot honom för att hämnas prästen Jójadas sons död, och de dräpte honom i hans säng. Han begravdes i Davids stad, men han lades inte i kungagravarna.

Responsoriepsalm Ps 89:4-5, 29-34 (R. 29a)

R. Jag skall bevara min nåd åt honom i evighet.

Jag har slutit ett förbund med min utvalde,
med ed har jag lovat min tjänare David:
Jag skall befästa din ätt för evigt
och låta din tron bestå från släkte till släkte. R.

Jag skall bevara min nåd åt honom i evighet,
mitt förbund med honom skall stå fast.
Jag skall låta hans ätt bestå för evigt,
hans tron, så länge himmelen varar. R.

Om hans söner överger min lag
och inte vandrar efter mina befallningar,
om de bryter mot mina stadgar
och inte håller mina bud,
då skall jag hemsöka deras överträdelse med ris
och deras missgärning med plågor,
men jag skall inte ta ifrån dem min nåd,
jag skall inte svika i trofasthet. R.

Halleluja Jfr 2 Kor 8:9

V. Jesus Kristus var rik men blev fattig för er skull,
för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika.

Evangelium Matt 6:24–34

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ingen kan tjäna två herrar. Antingen kommer han att hata den ene och älska den andre eller att hålla fast vid den ene och inte bry sig om den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.

Därför säger jag er: bekymra er inte för mat och dryck att leva av eller för kläder att sätta på kroppen. Är inte livet mer än födan och kroppen mer än kläderna? Se på himlens fåglar, de sår inte, skördar inte och samlar inte i lador, men er himmelske fader föder dem. Är inte ni värda mycket mer än de? Vem av er kan med sina bekymmer lägga en enda aln till sin livslängd? Och varför bekymrar ni er för kläder? Se på ängens liljor, hur de växer. De arbetar inte och spinner inte. Men jag säger er: inte ens Salomo i all sin prakt var klädd som en av dem. Om nu Gud ger sådana kläder åt gräset på ängen, som i dag finns till och i morgon stoppas i ugnen, skall han då inte ha kläder åt er, ni trossvaga? Gör er därför inga bekymmer, fråga inte: Vad skall vi äta? Vad skall vi dricka? Vad skall vi ta på oss? Allt sådant jagar hedningarna efter. Men er himmelske fader vet att ni behöver allt detta. Sök först hans rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också. Gör er därför inga bekymmer för morgondagen. Den får själv bära sina bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga.«

TOLFTE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 21 JUNI

Första läsningen Jer 20:10–13

Jeremia sade:

Jag hör folkhopen viska:

»Skräck från alla håll!

Ange honom! Vi skall ange honom!«

Alla som stod mig nära

väntar nu på mitt fall:

»Kanske låter han lura sig,

så att vi får övertaget

och kan ta hämnd på honom.«

Men Herren står på min sida,

stark och fruktansvärd.

Därför skall mina förföljare snava,

de skall komma till korta

och stå där med skam,

de skall inte ha framgång —

en smälek som aldrig skall glömmas.

Herre Sebaot, du som prövar rättvist,

du som rannsakar njurar och hjärtan,

låt mig få se dig ta hämnd på dem,
ty dig har jag anförtrott min sak.
Sjung till Herrens ära!
Prisa Herren!
Ty han räddar den fattige
ur nidingars våld.

Responsoriepsalm Ps 69:8–10, 14, 17, 33–35 (R. jfr 14c)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 648**. När den läses används följande text:*

R. Svara mig i din stora godhet.

Det är ju för din skull man hånar mig
och mitt ansikte rodnar av skam.
Jag har blivit en utstött bland mina bröder,
en främling för min moders barn.
Lidelsen för ditt hus har förtärt mig,
jag smädas av dem som smädar dig. R.

Jag kommer till dig med min bön,
må stunden vara den rätta.
Svara mig, Gud, i din stora godhet,
ge mig din trofasta hjälp.
Svara mig, Herre, i din trofasta godhet,
vänd dig till mig i din stora barmhärtighet. R.

De betryckta skall se det och glädjas,
ni som söker er till Gud skall få nytt mod,
ty Herren lyssnar till de fattiga
och föraktar inte de fångna.
Himlen och jorden skall prisa honom,
haven och allt som rör sig i dem. R.

Andra läsningen Rom 5:12–15

Genom en enda människa kom synden in i världen, och genom synden döden, och så nådde döden alla människor därför att de alla syndade. Redan före lagen fanns alltså synd i världen, men synd räknas inte där det inte finns någon lag. Ändå härskade döden från Adam till Mose också över dem som inte gjort sig skyldiga till en överträdelse som Adams. Och Adam motsvarar honom som skulle komma, men överträdelsen kan inte jämföras med nåden. Om alla dog genom en endas överträdelse, så har nu alla fått del av Guds överflödande nåd, nådegåvan som bestod i en enda människa, Jesus Kristus.

Halleluja Joh 15:26b–27a

V. Sanningens Ande skall vittna om mig.
Också ni skall vittna, säger Herren.

Evangelium Matt 10:26–33

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Var inte rädda. Det finns ingenting gömt som inte skall komma i dagen och ingenting dolt som inte skall bli känt. Vad jag säger er i mörkret, det skall ni säga i dagsljuset, och vad jag viskar i ert öra, det skall ni ropa ut från taken. Var inte rädda för dem som kan döda kroppen men inte kan döda själen. Frukta i stället honom som kan förgöra både själ och kropp i helvetet. Säljs inte två sparvar för en kopparslant? Men ingen av dem faller till marken utan att er fader vet om det. Och på er är till och med hårstråna räknade. Var alltså inte rädda: ni är mer värda än aldrig så många sparvar.

Var och en som känns vid mig inför människorna, honom skall jag kännas vid inför min fader i himlen. Men den som förnekar mig inför människorna, honom skall jag förneka inför min fader i himlen.«